

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 40Csp/95/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1418202604
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Kubiš
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2019:1418202604.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV sudcom JUDr. Michalom Kubišom v právnej veci žalobcu: K. R., trvale bytom D. XXXX/X, XXX XX D., zastúpený HKP Legal, s.r.o., so sídlom Križkova 9, 811 04 Bratislava, IČO: 36 727 334, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100045902 zo dňa 20.07.2012, o určenie, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100045902 zo dňa 20.07.2012 je bezúročný a bez poplatkov, o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy č. 8100045902 zo dňa 20.07.2012, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že Zmluva o revolvingovom úvere č. 8100045902 zo dňa 20.07.2012 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je v bode 6. v časti upravujúcej výšku ročnej úrokovej sadzby úveru, ročnej percentuálnej miery nákladov za úver a v bode 8. v časti upravujúcej Dohodu o poskytnutí služby n e p l a t n á.

II. Súd u r č u j e, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100045902 zo dňa 20.07.2012 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným je b e z ú r o č n ý a b e z p o p l a t k o v.

III. Súd žalobu vo zvyšnej časti zamietá.

IV. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 1/3.

V. Súd ponecháva neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Bratislava IV č. k. 40Csp/95/2018-24 zo dňa 11.06.2018 v platnosti.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 28.05.2018 domáhal, aby súd určil, že I. Zmluva o revolvingovom úvere č. 8100045902 zo dňa 20.07.2012 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je v bode 6. časti upravujúcej výšku ročnej úrokovej sadzby úveru, RPMN za úver a v bode 8. časti upravujúcej dohodu o poskytnutí služby neplatná, ďalej že II. úver poskytnutý na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100045902 zo dňa 20.07.2012 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, a že III. dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8100045902 zo dňa 20.07.2012 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je neplatná.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 20.07.2012 uzatvorili žalovaný ako veriteľ a žalobca ako dlžník Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8100045902 (ďalej len „Zmluva o revolvingovom úvere“), súčasťou ktorej bolo aj Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8100045902 (ďalej len „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi“).

Na zabezpečenie pohľadávky žalovaného zo Zmluvy o revolvingovom úvere bola dňa 20.07.2012 uzatvorená Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8100045902 (ďalej len „Dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov“). Dňa 20.07.2012 bola medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom uzatvorená aj Rozhodcovská zmluva č. 8100045902 (ďalej len „Rozhodcovská zmluva“). Zamestnávateľovi žalobcu SPORT PRESS, s.r.o., so sídlom: Francisciho 4, Bratislava-Staré Mesto 811 08, IČO: 31 330 789 (ďalej len „predchádzajúci Zamestnávateľ žalobcu“), bola doručená žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu. Predchádzajúci Zamestnávateľ žalobcu na základe Dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov vykonával zrážky zo mzdy vo výške 85,15 eura. Na základe preplatku, ktorý žalobca mal pri Zmluve o revolvingovom úvere č. 8100045892, požiadal dňa 14.09.2012 o preúčtovanie k úveru č. 8100040600 sumu 170,30 eura na úver č. 8100045892 a sumu 170,30 eura na úver č. 8100045902. Ku dňu 2/2014 bolo žalobcovi výkonom zrážok zo mzdy zrazených 1 129,95 eura (spolu 14 splátok), pričom zostatok predstavoval podľa názoru žalovaného sumu vo výške 1 769,31 eura. Žalobca uhradil k dnešnému dňu sumu vo výške 1 300,25 eura (170,30 eura + 1 129,95 eura). Po uhradení istiny bolo dňa 05.04.2018 doručené žalobcovi oznámenie súčasného Zamestnávateľa žalobcu Univerzita Komenského v Bratislave, Pedagogická fakulta, Račianska 59, 813 34 Bratislava (ďalej len „súčasný Zamestnávateľ žalobcu“) o zrážkach zo mzdy, v ktorom mu oznámil, že bude vykonávať zrážky zo mzdy v zmysle Dohody o zrážkach zo mzdy zaslanej spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. vo výške 85,15 eur. Žalobca poukázal na to, že žalovaný v zmluve o revolvingovom úvere uvádza v časti č. 5 a č. 6 údaj „Poskytnutá čiastka úveru: 1 500,- EUR“, a v karte klienta uvádza údaj „Vyplatená čiastka: 1 277,05 EUR“. Takéto konanie žalovaného, ktorý uvádza viacero údajov o výške poskytnutého (schváleného) a vyplateného úveru, a následné vymáhanie plnenia a príslušenstva zo sumy, ktorú spotrebiteľ nedostal, je potrebné považovať striktné za nekalú obchodnú praktiku v zmysle generálnej klauzuly podľa § 7 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a rovnako za klamlivé konanie v zmysle § 8 uvedeného zákona. Celý proces vzniku zmluvy začína vyplnením časti 5 v zmluve o poskytnutí revolvingového úveru s názvom „Údaje o požadovanom revolvingovom úvere“, čo je potrebné považovať za návrh na uzavretie zmluvy. Časť 6 zmluvy s názvom „Údaje o schválenom revolvingovom úvere“ je vypísaná spolu s Oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi (ktoré navyše žalovaný nazýva aj Zmluvou o revolvingovom úvere) s časovým odstupom, a tieto údaje sú odlišné a zmenené v porovnaní s údajmi o požadovanom revolvingovom úvere. Oznámenie veriteľa o schválení úveru, ako aj časť č. 6 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, ktoré obsahuje údaje o úvere odlišné ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru v časti 5, je potrebné považovať za nový návrh na uzavretie zmluvy. Žalobca podpísal len žiadosť o poskytnutie úveru, ale písomné prijatie nového návrhu či už v rámci doplnených údajov na žiadosť o poskytnutie úveru, alebo na oznámení veriteľa o schválení úveru, chýba. Z toho dôvodu nemožno považovať Zmluvu o revolvingovom úvere za uzavretú v súlade s príslušnými ustanoveniami OZ ani v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľskom úvere a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Návrh zmluvy, resp. žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru obsahuje len výšku splátok, ich počet, a deň splatnosti v mesiaci, bez toho, aby bolo vymedzené, kedy je splatná prvá splátka, od ktorého termínu sa odvíja splatnosť ďalších splátok, a konečná splatnosť úveru, ktorá je taktiež povinnou náležitosťou zmluvy podľa písm. f) vyššie uvedeného ustanovenia. Tieto náležitosti sú uvedené len v oznámení veriteľa o schválení úveru. Výška splátok je uvedená len všeobecne, hoci § 9 ods. 2 písm. k) vyžaduje uvedenie výšky, počtu a termínov splátky istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmysle § 11 ods. 1 písm. b) uvedeného zákona, podľa ktorého sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bezpoplatkový, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y). Žalobca v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru uvádza v časti č. 5 predpokladanú RPMN za úver 70,00 %, predpokladanú RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,27 %, v časti č. 6 uvádza RPMN za úver 65,05 %, predpokladanú RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 56,09 %. Ide o nezrozumiteľné, nejasné a mätúcim spôsobom uvedené RPMN, čo nekorešponduje zákonnej povinnosti v zmysle citovaného § 9 ods. 2 písm. j) uviesť RPMN jasným, zrozumiteľným spôsobom. Navyše, výška RPMN uvedená v žiadosti o poskytnutie úveru, resp. v oznámení o schválení úveru je uvedená nesprávne, nakoľko vychádza z výšky úveru, ktorý nebol reálne poskytnutý. Ak by sa RPMN vypočítala zo skutočne poskytnutých finančných prostriedkov, resp. ak by rozdiel medzi reálne poskytnutým plnením a schváleným plnením predstavoval vo vzorci na výpočet RPMN poplatok za službu spojenú s úverom, RPMN by bola neporovnateľne vyššia. Vychádzajúc z obsahu zmluvy o revolvingovom úvere z bodu 6 vyplýva, že RPMN bola „dohodnutá“ vo výške 65,05 % a ročná úroková sadzba úveru vo výške 70,00 %. Z uvedeného je nepochybné, že ak výška RPMN (65,05 %) je nižšia ako ročná úroková sadzba (70,00 %), výška RPMN nezodpovedá realite. Žalovaný totiž ako veriteľ v predmetnej zmluve nemohol uviesť hodnotu RPMN nižšiu ako bola ročná úroková sadzba, keďže RPMN zohľadňuje všetky náklady na úver, ktorých úrok je len jednou jeho súčasťou. Preto RPMN musí byť

logicky vyššia ako je úroková sadzba. V nadväznosti na vyššie uvedené je preto podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov. Navyše, úrok vo výške 70,00 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi a je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a to vzhľadom na skutočnosť, že v čase poskytnutia spotrebiteľského úveru bola priemerná výška úrokovej sadzby pri nových spotrebiteľských úveroch poskytovaných bankami domácnostiam s dobou konečnej splatnosti od 1 do 5 rokov vo výške 12,90 % ročne. Na základe uvedených skutočností je podľa názoru žalobcu preukázané, že žalobca uhradil žalovanému celú výšku istiny, a na zvyšné plnenie nemá žalovaný vzhľadom na nezákonný proces vzniku zmluvy a bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nárok. Napokon poukázal na neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú v bode 8 Zmluvy o revolvingovom úvere - Dohodu o poskytnutí služby, ktorú je potrebné považovať za absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 OZ, nakoľko išlo o postup žalovaného obchádzajúci zákon (snaha žalovaného vyhnúť sa takouto ním naformulovanou kvázi samostatnou dohodou možnosti aplikácie ustanovenia § 53 ods. 1 OZ) a súčasne aj pre rozpor s dobrými mravmi (výrazná nevyváženosť ako hodnoty vzájomných plnení podľa dohody, tak aj podmienok, za ktorých získa touto dohodou „dojednané“ plnenie jedna alebo druhá strana, ktorá je v oboch prípadoch v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany). Žalovaný si stiahol pri vyplatení sumy úveru žalobcovi odplatu za službu v zmysle bodu 8 Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100045902, ktorou službou žalobcovi nanútil možnosť odkladu troch splátok úveru, pričom túto odplatu vo výške 222,95 eura si vyúčtovala v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, či žalobca bude mať o takúto službu záujem alebo nie. Poukázal tiež na to, že dňa 05.04.2018 mu bolo oznámené súčasným Zamestnávateľom žalobcu, že sa budú realizovať zrážky zo mzdy v zmysle dohody o zrážkach zo mzdy č. 8100045902, ktorá mu bola zaslaná spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia s.r.o.. Na základe tohto oznámenia žiadal žalovaný vykonať zrážky zo mzdy žalobcu vo výške 85,15 eura. Zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, ktorá obsahuje Dohodu o zrážkach zo mzdy dojednanú vo forme štandardnej zmluvnej podmienky, je potrebné považovať za neprijateľnú, zakladajúcu hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa. Existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že spotrebiteľ si ani len nevšimne, že ním uzavretá spotrebiteľská zmluva má slúžiť aj ako Dohoda o zrážkach zo mzdy. Dohoda o zrážkach zo mzdy dojednaná vo forme štandardnej zmluvnej podmienky včlenenej do textu zmluvných podmienok bude mať a priori vždy povahu neprijateľnej zmluvnej podmienky. Podmienka je hrubo nevyvážená, spotrebiteľ má už pri podpise zmluvy, teda v štádiu svojej nižšej bdelosti, dodávateľa splnomocniť na vážne úkony súvisiace s inštitútom zrážok zo mzdy a jeho aplikáciou. Výkon zrážok zo mzdy je súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprímeranému konaniu zo strany dodávateľa. Dodávateľ môže vykonávať zrážky zo mzdy bez akejkoľvek súdnej kontroly a bez priamej možnosti spotrebiteľa tieto zrážky zrušiť. Mal za to, že v návrhu preukázal, že výkonom na základe dohody o zrážkach zo mzdy dochádza k neprímeranému narušeniu jeho majetkových práv. Žalobca nemá možnosť ovplyvniť obsah zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, a ani dohody o zrážkach zo mzdy. Výkonu tejto dohody nemá možnosť zabrániť a nemá možnosť zastaviť tieto zrážky ani žiadosťou súčasnemu zamestnávateľovi. Uvedená dohoda o zrážkach zo mzdy je v priamom rozpore s princípmi ochrany práv spotrebiteľa, pretože koncentruje rozhodovanie o forme a výkone postihnuteľa za nesplnenie zmluvných podmienok, mimosúdne do rúk veriteľa. Vzhľadom na skutočnosť, že Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru je bezúročná a bezpoplatková a žalovaný žalobcovi poskytol celkovo sumu vo výške pre Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8100045902 1 277,05 eura a žalobca splatil žalovanému celkovo sumu vo výške 1 300,25 eura, je nárok uplatňovaný žalovaným na uhradenie zostávajúcich nákladov spojených s poskytnutím úveru podľa Zmluvy č. 8100045902 nedôvodný, nakoľko celý úver je nutné považovať za bezúročný, bez poplatkov a istinu poskytnutého úveru za splatenú.

3. Uznesením č.k. 40C/95/2018-24 zo dňa 11.06.2018 súd na návrh žalobcu nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobcu vyplývajúceho z Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8100045902 prislúchajúcej k Zmluve o revolvingovom úvere č. 8100045902 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 20.07.2012, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej a zamestnávateľovi žalobcu Univerzite Komenského v Bratislave, Pedagogická fakulta, so sídlom Račianska 59, 813 34 Bratislava, uložil povinnosť zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy žalobcu v prospech žalovaného na základe Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8100045902 prislúchajúcej k Zmluve o revolvingovom úvere č. 8100045902 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 20.7.2012, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

4. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Poukázal na to, že žalobca nemá právny záujem na navrhovanom určení. Poprel tvrdenia žalobcu o absencii výšky, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, podľa ktorého nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Ak by zákonodarca sledoval, že zmluva má obsahovať rozpis splátky na časť istina, úrok a vo vzťahu ku každej zložke by bolo nutné uvádzať termín splatnosti či počet splátok, potom zákonná úprava práva spotrebiteľa vyžiadať si tzv. amortizačnú tabuľku by nemala žiadny význam (§ 9 ods. 5 v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvných vzťahov medzi stranami sporu), keďže takáto amortizačná tabuľka by už bola súčasťou zmluvy. Poprel aj tvrdenia žalobcu o klamlivom uvádzaní údajov o úvere, keď v zmluve sa jednoznačne uvádza, že výška úveru je 1 500 eur. Rovnako sa v zmluve uvádza, že v prípade uzavretia dohody o poskytnutí služby vzniká dlžníkovi povinnosť zaplatiť poplatok/odplatu za poskytnutie služby, jej výška je 222,95 eura a jej výška bude započítaná (uhradená započítaním) so sumou úveru. Poprel tiež tvrdenia žalobcu o tom, že nedošlo k uzavretiu zmluvy z dôvodu rozdielných údajov o RPMN v návrhu a v prijatí návrhu, ktoré sú obsiahnuté v bode 5 a 6 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluvy o revolvingovom úver. Rozdiel medzi uvedenými časťami je pritom v údajoch o RPMN, avšak samotný údaj RPMN sa dohodnúť objektívne nedá (nedá sa teda navrhnúť, akceptovať a pod.). Poukázal pritom na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12Co/60/2017-74 zo dňa 31.05.2017. Čo sa týka tvrdenia žalobcu, že výsledná RPMN nesmie byť nižšia ako ročná úroková sadzba uviedol, že údaj o RPMN sa počíta podľa zákonného matematického vzorca tvoriaceho prílohu k zákonu č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, do ktorého je okrem iných údajov premietnutý aj údaj o ročnej úrokovej sadzbe. Pri výpočte RPMN je potrebné vychádzať z poskytnutej výšky úveru, ktorou je suma 1 500 eur, nakoľko Dohoda o poskytnutí služby v zmysle jej bodu 8.6. nie je podmienkou poskytnutia úveru, je osobitne uzatváraná na základe žiadosti žalobcu, a teda je dobrovoľná. Suma úveru vo výške 1 500 eur bola v prospech žalobcu poskytnutá tak, že časť z tejto sumy bola súčasťou vzájomného vypořádania (kompenzácie) pohľadávok a časť vyplatená v prospech účtu žalobcu. To, že žalobcovi bola na účet poukázaná nižšia suma, ako je uvedené v zmluve, nie je spôsobené tým, že by mu bol poskytnutý nižší úver, ako bol dohodnutý a ako vyplýva z uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere, ale skutočnosťou, že zmluvné strany sa dohodli na započítaní odplaty za možnosť odkladu splátok. Samotná Dohoda o poskytnutí služby nebola podmienkou ani predpokladom pre vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Dohoda o poskytnutí služby je osobitne podpísaná, dlžník podpísaním tlačiva Žiadosti/Zmluvy neprístupuje a neuzatvára automaticky Dohodu o poskytnutí služby. Poukázal pritom na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 43CoR/5/2016-14, v zmysle ktorého postup žalovaného, ktorý si dohodnutú odmenu vo výške 168,17 eura odráta od poskytnutého úveru, vyplýva zo samotnej dohody v bode 8.1 Dohody o poskytnutí služby, žalobca teda s takýmto postupom súhlasil. Žalovaný ďalej poprel tvrdenie žalobcu o výške odplaty, nakoľko táto je v súlade s právnou úpravou zohľadňujúcou priemernú odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu. Zákonodarca v čase uzavretia zmluvy reguloval celkovú odplatu v súvislosti so spotrebiteľským úverom, nie iba jej jednu zložku - ročnú úrokovú sadzbu úveru, pričom nie je možné porovnávanie iba s údajmi bánk, keďže finančný trh tvoria aj nebankové subjekty. Za podstatné prevýšenie sa pritom považuje také, ktoré je viac ako o 25 %, čo podporuje aj uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 14Co/1016/2014, zo dňa 30.03.2016. Priemerná výška odplaty v danom období bola 46,52% a táto nebola v Zmluve podstatným spôsobom prevýšená. Poprel tiež tvrdenia žalobcu, že Dohodu o zrážkach o mzdy je potrebné považovať za neprijateľnú podmienku, pričom poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 6Co/142/2016 - 86, podľa ktorého dojednanie dohody o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovacieho inštitútu a inštitútu na postupné uspokojenie pohľadávky v zmysle § 551 a nasl. Obč. zák. nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 53 Obč. zák.. Dojednanie dohody o zrážkach zo mzdy totiž nespôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a ani neobmedzuje a nevylučuje práva spotrebiteľa.

5. Žalobca v reakcii na uvedené poukázal na to, že pokiaľ ide o údaj o termínoch splátok (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch), v zmluve je uvedený iba deň splatnosti jednotlivých splátok (14. deň v mesiaci), nie však konkrétny dátum (s uvedením dňa, mesiaca a roka), kedy má žalovaný začať so splácaním úveru (čo je rovnako uvedené iba v Oznamení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi), čím nebola splnená ďalšia náležitosť popri tých uvedených v žalobe. V zmluve je uvedené, že poskytnutá čiastka úveru je 1 500 eur, avšak z karty vyplýva, že vyplatená čiastka úveru bola len 1 277,05 eura, a preto je evidentné, že bez ohľadu na to, v ktorej zmluve, či karte klienta je uvedená táto skutočnosť, v zmluve o poskytnutí úveru je uvedený nesprávny a zavádzajúci údaj. Mal tiež za to, že dohodu o poskytnutí služby je potrebné považovať za absolútne neplatný právny úkon podľa

§ 39 OZ, nakoľko tento postup žalovaného obchádza zákon (snaha žalovaného vyhnúť sa takouto ním naformulovanou kvázi samostatnou dohodou možnosti aplikácie ustanovenia § 53 ods. 1 OZ) a súčasne aj pre rozpor s dobrými mravmi (výrazná nevyváženosť ako hodnoty vzájomných plnení podľa dohody, tak aj podmienok, za ktorých získa touto dohodou „dojednané“ plnenie jedna alebo druhá strana, ktorá je v oboch prípadoch v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany). Pokiaľ ide o údaj o RPMN, je to informatívny údaj, ktorého uvádzanie do zmluvy určuje zákon bez toho, aby určoval, že pôjde o výsledok dohody. Zákon jasne stanovuje v § 9 ods. 2 písm. k), že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. V zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú uvedené predpoklady na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov a spotrebiteľ nemôže vedieť zo zmluvy, ktorá uvádza štyri rôzne výšky RPMN, z čoho vychádzal žalovaný a aká je skutočná výška RPMN, a preto považuje tieto údaje za neurčité, nejasné a mätúcim spôsobom uvedené, čo nekorešponduje zákonnej povinnosti. Čo sa týka tvrdenia žalovaného, že pri výpočte RPMN je potrebné vychádzať z poskytnutej výšky úveru, ktorou je suma 1500 eur, nakoľko Dohoda o poskytnutí služby v zmysle jej bodu 8.6. nie je podmienkou poskytnutia úveru, je osobitne uzatváraná na základe žiadosti žalobcu, a teda je dobrovoľná, uviedol, že on nepožadoval odklad splátok, a táto dohoda bola zahrnutá do dokumentov pri uzavretí zmluvy a preto je potrebné pri výpočte RPMN vychádzať zo sumy, ktorá mu bola skutočne poskytnutá. Žalovaný tento poplatok automaticky započítava do výšky poskytnutého úveru bez toho, aby žalobca možný odklad splátok vôbec využil. Poukázal tiež na vyjadrenie NBS, podľa ktorého by mohlo ísť o neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko veriteľ poskytol spotrebiteľovi úver na jeho ekonomické využitie v krátenej výške a úroky sa pritom počítali aj z neposkytnutých peňažných prostriedkov. V podobnom prípade rozhodol napr. Krajský súd v Prešove, sp. zn. 18Co 109/2011, ktorý prisúdil zmluvnej podmienke o započítaní si splátky v okamihu poskytnutia úveru vlastnosť neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Európsky súdny dvor v podobnom prípade (Rozsudok súdneho dvora EÚ C -377/14) konštatoval, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označuje celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Z uvedeného vyplýva, že veriteľ je povinný vyplatiť celú zmluvne dohodnutú sumu 1 500 eur. Žalobca poukázal tiež na to, že dohoda o poskytnutí služby je vopred predformulovaná a je vyhotovená takým drobným písmom, že je prakticky nečitateľná a je evidentné, že žalobca ju nemal možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť (Krajský súd Banská Bystrica, spis. zn. 15Co 39/2016). K ročnej úrokovej sadzbe revolvingu uviedol, úrok vo výške 70,00 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi a je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a to vzhľadom na skutočnosť, že v čase poskytnutia spotrebiteľského úveru bola priemerná výška úrokovej sadzby pri nových spotrebiteľských úveroch poskytovaných bankami domácnostiam s dobou konečnej splatnosti od 1 do 5 rokov vo výške 12,90 % ročne. Ročná úroková sadzba uvedená v zmluve o revolvingovom úvere teda predstavuje viac ako štvornásobne vyššiu úrokovú sadzbu než je úroková sadzba pri obdobných spotrebiteľských úveroch v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere. Pri ročnej úrokovej sadzbe úrokov vo výške 70 % tiež nie je možné, aby RPMN bola nižšia, a to vo výške 56,09 %, nakoľko v údajoch o RPMN je premietnutá ročná úroková sadzba.

6. Žalovaný poukázal na to, že spotrebiteľský úver môže byť poskytnutý vo forme úveru každým spôsobom, ktorý pripúšťa platné právo - s výnimkou poskytnutia v hotovosti. Čiže arg. a contrario bezhotovostne, formou započítania a pod. Uviedol tiež, že predpoklady použité na výpočet RPMN sú uvedené v článku 3., bod 3.1 zmluvných dojednaní zmluvy. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že v zmluve nie je uvedený termín splatnosti jednotlivých splátok, ale len deň, ku ktorému sa má splátka platiť, poukázal na to, že pojem „termín“ a pojem „dátum“ nie sú synonymá a ani zákon č. 129/2010 Z.z. ich neuvádza s rovnakým významom. Uvedenie dňa splatnosti v mesiaci, kedy má byť tá-ktorá splátka zaplatená, vyhovuje požiadavke zákona. Zo zákona pritom nevyplýva požiadavka uvádzania dátumu splatnosti prvej splátky. Poukázal podporne na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, kde súdny dvor uvádza, že ohľadne splatnosti splátok nie je potrebné, aby zmluva uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.

7. Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledovného skutkového stavu:

7.1. Dňa 20.07.2012 uzatvoril žalovaný so žalobcom Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8100045902 (č.l. 7-8 spisu), na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalobcovi

úver vo výške 1 500 eur, ktorý sa žalobca zaviazal splatiť v 36 mesačných splátkach (vrátane úrokov) vo výške 85,15 eura splatných k 14. dňu v mesiaci. Podľa bodu 6. zmluvy celková čiastka, ktorú bol žalobca povinný zaplatiť bola stanovená na sumu 3 065,40 eura, RPMN za úver predstavovala 65,05 %, ročná úroková sadzba úveru 70 %, priemerná RPMN za úver 46,52 %, poskytnutá čiastka revolvingu 858,31 eura, celková čiastka pri revolvingu, ktorú bol žalobca povinný zaplatiť, bola stanovená na sumu 2 043,60 eura, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 56,09 %, ročná úroková sadzba revolvingu 68,44 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 9 %. Bod 8. zmluvy bol označený ako dohoda o poskytnutí služby. Podľa bodu 8.1. zmluvy predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne 3 akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 222,95 eura. Podľa bodu 8.4. zmluvy odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto dohody o poskytnutí služby a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Podľa bodu 8.6. zmluvy veriteľ vyhlasuje, že uzavretie tejto dohody o poskytnutí služby nie je podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník vyhlasuje, že túto dohodu o poskytnutí služby uzatvára na základe slobodnej vôle, jej obsahu porozumel a svojim podpisom vyjadruje súhlas so všetkými jej ustanoveniami. Podľa bodu 2.1. zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere (č.l. 9-10 spisu), ktoré v zmysle bodu 7. zmluvy o revolvingovom úvere tvoria jej neoddeliteľnú súčasť, zmluva o revolvingovom úvere sa uzatvára na predtlačenom formulári veriteľa. Vyplnená žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná dlžníkom, spoludlžníkom 1 a spoludlžníkom 2 je návrhom na uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere. Zmluva o revolvingovom úvere je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu dlžníka, spoludlžníka 1, spoludlžníka 2 a veriteľa. Podľa bodu 2.2. zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere veriteľ je povinný odoslať dlžníkovi oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi a jeden rovnopis zmluvy o revolvingovom úvere. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi (č.l. 14 spisu) súd zistil, že žalobca oznámil žalovanému nasledujúce údaje o schválenom úvere: číslo zmluvy o RÚ - 8100045902, schválená výška úveru - 1 500 eur, splatnosť úveru - 36 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru - 85,15 eura, dátum splatnosti prvej splátky úveru - 14.09.2012, dátum splatnosti poslednej splátky úveru - 14.08.2015, periodicita splácania úveru - mesačná, dátum splatnosti splátky v priebehu splácania - 14., celková výška úveru - 1 500 eur, RPMN úveru - 65,05 %, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania zmluvy o RÚ - 46,52 %, schválená výška revolvingu 993,43 eura, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu - 993,43 eura, výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu - 85,15 eura, RPMN po vykonaní revolvingu - 56,09 %, úverový limit - 1 500,- eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť - 3 065,40 eura, odplata za poskytnutie služby v zmysle čl. 8 ods. 8.1. písm. a) Dohody o poskytnutí služby - 222,95 eura, ročná úroková sadzba úveru - 70 %, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu - 2 043,60 eura, ročná úroková sadzba revolvingu - 68,44 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania - 9 %, dátum nadobudnutia platnosti a účinnosti zmluvy o RÚ - 20.07.2012. Z karty klienta (č.l. 21 spisu) súd zistil, že žalovaný vyplatil žalobcovi celkovú čiastku vo výške 1 277,05 eura. Z tlače zostatkov zrážok (č.l. 16-17 spisu) súd istil, že žalobca splatil na úver č. 8100045902 celkom sumu 1 129,95 eura. Zo žiadosti o preúčtovanie zo dňa 14.09.2012 (č.l. 18 spisu) súd zistil, že žalobca požiadal žalovaného o preúčtovanie z úveru č. 8100040600 sumu 170,30 eura na úver č. 8100045892 a sumu 170,30 eura na úver č. 8100045902. Dňa 20.07.2012 žalovaný uzatvoril so žalobcom dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8100045892. Listom zo dňa 27.10.2016 (č.l. 19 spisu) žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu Univerzita Komenského v Bratislave, Pedagogická fakulta, Račianska 59, 813 34 Bratislava, aby vykonával zrážky zo mzdy v zmysle dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 20.07.2012, nakoľko žalobca si neplní riadne a včas svoj záväzok, pričom mu ostáva uhradiť sumu 1 765,15 eura. Listom zo dňa 05.04.2018 zamestnávateľ žalobcu oznámil žalobcovi, že na základe dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 20.07.2012 bude vykonávať zrážky vo výške 85,15 eura

8. Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

8.1. Podľa § 137 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

8.2. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

8.3. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,^{5a} <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>.

8.4. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

8.5. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

8.6. Podľa § 9 ods. 2 písm. a), f) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

8.7. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

8.8. Podľa § 11 ods. 4 aktuálneho znenia zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. 18ba) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101.html>>.

8.9. Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „O.z.“) právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

8.10. Podľa § 39 O.z. neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

8.11. Podľa § 41 O.z. ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

8.12. Podľa § 52 ods. 1 O.z. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

8.13. Podľa § 52 ods. 3 O.z. dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

8.14. Podľa § 52 ods. 4 O.z. spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

8.15. Podľa § 53 ods. 1 O.z. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

8.16. Podľa § 53 ods. 5 O.z. neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

8.17. Podľa § 53a O.z. ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

9. Z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že žalobca uzatvoril so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere č. 8100045902 zo dňa 20.07.2012, ktorá spĺňa všetky znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. d) v spojení s § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže žalovaný poskytol žalobcovi úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti (ako to vyplýva z výpisu z obchodného registra žalovaného) a zároveň žaloba nekonal v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Uzatvorená zmluva je zároveň spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods. 1, 3 a 4 O.z., ktorá má podobu štandardnej formulárovej zmluvy typickej tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch opakovane a žalobca ako spotrebiteľ vzhľadom na jej formulárovú predtlač, jej obsah nemohol žiadnym podstatným spôsobom ovplyvniť. Poskytnutý úver je úverom spotrebiteľským v zmysle § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, z čoho vyplýva, že uzatvorená zmluva musí okrem všeobecných náležitostí spĺňať aj osobitné (sprísnené) náležitosti ustanovené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Po preskúmaní uzatvorenej zmluvy však súd zistil, že tomu tak nie je.

10. Zmluva o revolvingovom úvere č. 8100045902 zo dňa 20.07.2012 neobsahuje údaj o druhu spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch), údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch) a ani údaj o výške, počte a termínoch splátok v rozdelení na istinu, úroky a iné poplatky (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch).

11. Pokiaľ ide o údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, tento údaj je síce uvedený v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, z citovaného ustanovenia § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch však jednoznačne vyplýva, že predmetný údaj musí byť súčasťou samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere (a nie iného dokumentu). Z bodu 2.1. Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere pritom vyplýva, že zmluva o revolvingovom úvere sa uzatvára na predtlačnom formulári veriteľa a tiež, že zmluva o revolvingovom úvere je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu dlžníka, spoludlžníka 1, spoludlžníka 2 a veriteľa. Z uvedeného potom vyplýva, že podpisom listiny označenej ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. 8100045902 obidvomi zmluvnými stranami došlo k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá však neobsahovala všetky predpísané náležitosti vyžadované zákonom. Len pre úplnosť súd dodáva, že aj keby vyššie uvedené oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi považoval za nový návrh na uzatvorenie zmluvy v zmysle § 44 ods. 2 O.z. (keďže obsahoval aj také údaje, ktoré Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8100045902 neobsahovala), nedošlo by k uzatvoreniu platnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keďže takýto nový návrh by musel žalobca prijať v písomnej forme, aby došlo k uzatvoreniu platnej zmluvy v písomnej forme podľa § 46 ods. 2 O.z., ktorú zmluva o spotrebiteľskom úvere pod sankciou neplatnosti musí mať v zmysle § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. K takémuto písomnému prijatiu návrhu však zo strany žalobcu

nedošlo, keď faktické čerpanie peňažných prostriedkov žalobcom nemožno považovať za prijatie návrhu v písomnej forme, a teda ani za uzatvorenie zmluvy v písomnej forme.

12. Pokiaľ ide o údaj o výške, počte a termínoch splátok v rozdelení na istinu, úroky a iné poplatky (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch), v zmluve je uvedený iba deň splatnosti jednotlivých splátok (14. deň v mesiaci), nie však konkrétny dátum (s uvedením dňa, mesiaca a roka), kedy má žalovaný začať so splácaním úveru (čo je rovnako uvedené iba v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi), od ktorého termínu sa odvíja splatnosť ďalších splátok, čím nebola splnená ani táto náležitosť. V zmluve je ďalej uvedená iba výška mesačnej splátky (85,15 eura), z čoho však nie je možné zistiť, koľko z nej predstavuje samotná istina, koľko úrok a koľko iné poplatky. Zákom stanovené členenie splátky na istinu, úroky a iné poplatky nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a zároveň, aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať aj také nároky, na ktoré nemá právo (porov. napr. rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 11Co/102/2013 zo dňa 15.05.2013, rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 6Co/523/2014 zo dňa 25.06.2014, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Co/203/2015 zo dňa 15.04.2015, rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 5Co/214/2016 zo dňa 28.06.2016, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 17Co/2/2015 zo dňa 14.07.2015, rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 10Co/265/2015 zo dňa 30.11.2015, rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 10Co/443/2015 zo dňa 29.01.2016, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19.09.2012, rozsudok Okresného súdu Čadca sp. zn. 16C/297/2014 zo dňa 23.06.2015, rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 6C/154/2015 zo dňa 24.04.2015, rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 11C/70/2015 zo dňa 05.05.2015, rozsudok Okresného súdu Svidník sp. zn. 8C/31/2014 zo dňa 21.04.2015, rozsudok Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 9C/88/2014 zo dňa 29.10.2014, rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 17C/335/2014 zo dňa 15.04.2015, rozsudok Okresného súdu Skalica sp. zn. 5C/178/2014 zo dňa 20.08.2015, rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 27C/22/2015 zo dňa 17.02.2015, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/147/2013 zo dňa 24.11.2014, rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 15C/59/2013 zo dňa 11.04.2014, rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 10C/14/2014 zo dňa 24.04.2014, a mnoho ďalších, všetky v tomto rozsudku citované rozhodnutia dostupné na <https://obcan.justice.sk/infosud/-/infosud/zoznam/rozhodnutie>, v ktorých súdy v obdobných spotrebiteľských veciach dospeli k rovnakému záveru o nesplnení uvedenej náležitosti v zmluvách o spotrebiteľských úveroch, kde bola splátka úveru vyjadrená rovnako ako v prejednávanej veci, t.j. bez jej členenia na istinu, úroky a iné poplatky). Súd si je pritom vedomý, že s účinnosťou od 01.05.2018 sa uvedená náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravila novelou zákona č. 129/2010 Z.z. vykonanou zákonom č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, kedy sa v zmluvách uzatvorených po tomto dátume vyžaduje uvedenie už len výšky, počtu a frekvencie splátok. Vzhľadom na dátum uzatvorenia spornej zmluvy je však uvedená právna úprava na posudzovaný prípad neaplikovateľná. Rovnako je súdu známy rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 zo dňa 9. novembra 2016 ako výsledok prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ iniciovaného Okresným súdom Dunajská Streda v súvislosti s vnútroštátnym konaním vedeným týmto súdom vo veci Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej. Tunajší súd však poukazuje na to, že označený rozsudok Súdneho dvora Európskej únie nie je spôsobilý zmeniť doterajšiu rozhodovaciu prax všeobecných súdov Slovenskej republiky pri posudzovaní otázky (ne)splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľských úveroch podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Súdny dvor Európskej únie vykladá výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad vnútroštátneho práva, na čo sú oprávnené jedine vnútroštátne súdy. V <<http://www.najpravo.sk/clanky/preco-rozsudok-sdeu-vo-veci-home-credit-slovakia-c-a-klara-biroova-nie-je-sposobily-zmenit-rozhodovaci-prax-vseobecnych-sudov-sr.html>> súlade s tým aj vo veci C-42/15 Súdny dvor Európskej únie poskytol výlučne výklad Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES č. 2008/48 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS a nevyjadroval sa k výkladu zákona o spotrebiteľských úveroch (zákona č. 129/2010 Z.z.). Ku konkrétnym dôvodom, prečo vyššie označený rozsudok Súdneho dvora Európskej únie nie je spôsobilý zmeniť doterajšiu rozhodovaciu prax všeobecných súdov súd odkazuje na rovnomenný článok uverejnený na internetovej stránke www.najpravo.sk (<http://www.najpravo.sk/clanky/preco-rozsudok-sdeu-vo-veci-home-credit-slovakia-c-a-klara-biroova-nie-je-sposobily-zmenit-rozhodovaci-prax-vseobecnych-sudov-sr.html#Odkazy> a citácie), v ktorom autor článku tieto dôvody (s ktorými sa tunajší súd stotožňuje) podrobne rozoberá. Zároveň sa v uvedenom článku autor zaoberá aj tým, prečo v tomto prípade neprihádza do úvahy

nepriamy účinok smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES č. 2008/48 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (tzv. eurokonformný výklad) a už vôbec nie priamy účinok (ktorý v sporoch medzi jednotlivcami, ako tomu bolo aj v prejednávanej veci, zásadne nie je možný). Vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch (jeho namietaných ustanovení týkajúcich sa povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere) by jeho eurokonformný výklad nutne viedol k výkladu *contra legem*, čo je neprípustné. Napokon, súdu je známe aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22.02.2018, v ktorom sa najvyšší súd vyjadril v tom zmysle, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Najvyšší súd dospel k uvedenému záveru práve za použitia eurokonformného výkladu vo väzbe na prijatie rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/133/2018 zo dňa 17.12.2018, v ktorom sa krajský súd v obdobnej právnej veci rovnakého žalovaného, odklonil od rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22.02.2018 a ustálil, že princíp právnej istoty prevažuje, smernica nemá priamy účinok na horizontálne vzťahy medzi jednotlivcami a nepriamy účinok smernice nemožno použiť *contra legem*, a preto v súlade s doterajšou masívnou aplikačnou praxou súdov je potrebné vyžadovať aj špecifikáciu splátok podľa istiny, úrokov a poplatkov. K uvedenému dospel okrem iného aj s poukazom na väčšinové stanovisko Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Prešove, podľa ktorého: „1. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „sporné pravidlo“) obsahuje právo spotrebiteľa na uvedenie splátok istiny spotrebiteľského úveru ako aj splátok úrokov a poplatkov. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva zodpovedá taký výklad sporného pravidla, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška“, „počet“ a „termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom, a tiež k poplatkom (porov. rozsudok NS SR z 28.06.2016 sp. zn. 7Sžo61/2015, porov. tiež pri použití historického výkladu k totožnej dikcii podľa zákona č. 258/2001 Z. z. rozsudok NS SR vo veci 7Cdo/128/2016), 2. Uvedené zákonné pravidlo sa deroguje s účinnosťou od 01.05.2018 novelou zákona č. 129/2010 Z. z. vykonanou zákonom č. 279/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, 3. Do nadobudnutia účinnosti uvedenej zmeny zákona (uvedenej v bode 2). nie je v súlade s princípmi súkromného práva docieľiť ten istý derogačný efekt súdmi tzv. eurokonformným výkladom, pretože ten by: 1. odporoval zákazu eurokonformného výkladu *contra legem*, 2. odporoval by princípu právnej istoty, 3. nebol by súladný ani s výkladom rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, keďže Súdny dvor EÚ za euronekonformnú považoval a) len amortizačnú tabuľku a b) len vo vzťahu k istine. Sporné zákonné pravidlo pritom predpokladá oveľa širší diapazón možnosti špecifikácie splátok spotrebiteľského úveru než je amortizačná tabuľka a než je len špecifikácia istiny. Navyše, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS predpokladá na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) údaje o splátkach, a to tak, aby transparentne bolo zrejmé, že tam nie sú uvedené tie poplatky, ktoré môžu byť v splátkach zahrnuté, ale do RPMN sa nezapočítavajú (čl. 19 ods. 2 smernice 2008/48/ES). Smernica taktiež výslovne predpokladá informovanie spotrebiteľov o špecifikácii splátok úrokov a poplatkov (čl. 10 ods. 1 písm. j/, príloha II., 2.). “. Vyššie uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22.02.2018 bolo podrobené rozsiahlej právnej analýze v článku uverejnenom na internetovej stránke www.najpravo.sk (<https://www.najpravo.sk/clanky/pravna-analyza-uznesenia-najvyssieho-sudu-sr-vo-veci-sp-zn-3-cdo-146-2017.html>) s tým záverom, že „Uznesenie Najvyššieho súdu SR o potrebe eurokonformného výkladu ustanovenia Zákona č. 129/2010 Z. z. o členení splátok spotrebiteľského úveru sa nevysporiada s judikatúrou Súdneho dvora EÚ pojednávajúcou o zákaze eurokonformného výkladu vnútroštátneho práva, ak by takým výkladom došlo k porušeniu vnútroštátnych výkladových metód, k porušeniu zásady právnej istoty alebo zákazu retroaktivity. Najvyšší súd SR založil svoj výklad len na teleologickom výklade Zákona č. 129/2010 Z. z. (úmysel zákonodarcu vyjadrený v dôvodovej správe k nemu) bez toho, aby posúdil, či nedošlo prípadne aj k neúmyselnému chybnému transponovaniu Smernice do vnútroštátneho práva a bez toho, aby skúmal, aký význam zákonodarca prisúdil predmetnému slovnému spojeniu v čase, kedy ho zákonodarca použil vo vnútroštátnom právnom poriadku po prvýkrát. Navyše, pri teleologickom výklade celkom opomenul tú časť dôvodovej správy k novele Zákona č. 129/2010 Z. z. (zákonu č. 279/2017 Z. z.), ktorým zákonodarca výslovne uvádza, že „ak by sme predmetné ustanovenia ponechali v zákone č. 129/2010 Z. z., Slovenská republika by išla nad rámec podmienok stanovených smernicou“ a z tejto dôvodovej správy

do svojho rozhodnutia selektívne vybral len tú časť, ktorá podporuje jeho závery. Uznesenie Najvyššieho súdu SR vnáša do právnych vzťahov mimoriadnu právnu neistotu, kedy sa rôzne pojmy vykladajú totožne (ust. § 9 ods. 2 písm. l) pred novelou a po novele účinnej od 01.05.2018, ale aj ust. § 4 ods. 1 písm. h) a ust. § 5 ods. 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z.). Spojením historického výkladu skúmanej právnej normy s princípom právnej istoty, použitím všetkých ostatných výkladových metód ako aj porovnaním znenia právnych noriem obsiahnutých na rôznych miestach zákona č. 129/2010 Z. z., nie je možné dotknutému ustanoveniu Smernice priznať nepriamy účinok v znení zákona č. 129/2010 Z. z. účinného do 30.04.2018.“. S ohľadom na uvedené možno uzavrieť, že podľa právnej úpravy zákona č. 129/2010 Z.z. účinnej do 30.04.2018 nebolo možné ani za použitia eurokonformného výkladu § 9 ods. 2 písm. k) predmetného zákona dospieť k záveru, že by zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusela obsahovať údaj o výške, počte a termínoch splátok v rozdelení na istinu, úroky a iné poplatky.

13. Absencia vyššie uvedených náležitostí (pričom postačovala absencia hoci aj jedinej) zmluvy o revolvingovom úvere má pritom za následok, že poskytnutý úver sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd preto žalobe žalobcu v časti, v ktorej sa domáhal určenia, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o revolvingovom č. 8100045902 zo dňa 20.07.2012 je bezúročný a bez poplatkov, vyhovel.

14. Pokiaľ ide o údaj o úrokovej sadzbe a ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“ - § 9 ods. 2 písm. i/, j/ zákona o spotrebiteľských úveroch), súd poukazuje na to, že v zmluve sú uvedené viaceré odporujúce si údaje, a to v bode 5. zmluvy, kde je uvedená predpokladaná RPMN za úver 70,00 %, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,27 %, pričom v bode 6 je uvedená RPMN za úver 65,05 %, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 56,09 %. Ide o nezrozumiteľné, neurčité, nejasné a mätúcim spôsobom uvedené údaje o RPMN, čo nekorešponduje zákonnej povinnosti v zmysle citovaného § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch. Už len z tohto dôvodu (§ 37 ods. 1 O.z., § 39 O.z.) bola zmluva o revolvingovom úvere v tejto časti neplatná (zároveň ide o ďalší dôvod, pre ktorý sa považuje poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch). Navyše, výška RPMN uvedená v zmluve je uvedená nesprávne, nakoľko vychádza z výšky úveru, ktorý nebol reálne poskytnutý. V zmluve je totiž uvedené, že poskytnutá čiastka úveru je 1 500 eur, avšak z karty klienta (č.l. 21 spisu) vyplýva, že vyplatená čiastka úveru bola len 1 277,05 eura. Žalovaný v tejto súvislosti poukazoval na dohodu o poskytnutí služby, v zmysle ktorej vznikla žalobcovi povinnosť zaplatiť poplatok/odplatu za poskytnutie služby vo výške 222,95 eura, pričom jej výška bola započítaná (uhradená započítaním) so sumou úveru, a preto bola žalobcovi reálne vyplatená iba suma 1 277,05 eura. Uviedol tiež, že dohoda o poskytnutí služby nebola podmienkou ani predpokladom pre vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere, dohoda o poskytnutí služby je osobitne podpisovaná, dlžník podpísaním tlačiva Žiadosti/Zmluvy neprístupuje a neuzatvára automaticky dohodu o poskytnutí služby, nejde preto o neprijateľnú podmienku. Neuniklo pozornosti súdu, že rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 12Csp/29/2016 zo dňa 23.10.2017 (dostupný na <https://obcan.justice.sk/infosud/-/infosud/i-detail/rozhodnutie/3b6da43c-b9d6-4be7-88b7-9629ae1e4555%3A0a21ba5f-23c2-4304-b21d-bb08369e5f15>) bola v obdobnom spore rovnakého žalovaného vyhlásená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti rovnaká dohoda o poskytnutí služby s rovnakým obsahom dohodnutá v bode 8.1. zmluvy o revolvingovom úvere ako bola v posudzovanej veci. Uvedený rozsudok nebol napadnutý opravným prostriedkom a nadobudol právoplatnosť. Napriek tomu žalovaný v posudzovanej veci argumentuje uvedenou dohodou o poskytnutí služby a jej prijateľnosťou, čo považuje súd za nekorektné a navyše v rozpore s § 53a O.z.. Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejmy a rešpektovaný subjektmi práva ipso facto. Takéto prirodzene anticipované konanie je nielen prejavom rešpektu k právu, k hodnotám právneho poriadku a zásadám súkromného práva, ale osobitne prejavom konania v súlade s dobrými mravmi (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 91/2011 zo dňa 24.04.2012). Vzhľadom na vyhlásenie spornej dohody o poskytnutí služby za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti nepovažuje súd za potrebné osobitne a podrobne opakovať všetky dôvody, ktoré k takémuto rozhodnutiu viedli, z vyššie označeného rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 12Csp/29/2016 zo dňa 23.10.2017 vyberá len nasledovné: „(18) ...Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán (okrem prípadu individuálneho dojednania týchto povinností). V danom prípade tieto zmluvné ustanovenia neboli preukázateľne dojednané individuálne, žalobca nemal možnosť reálne ovplyvniť obsah týchto dojednaní. Nič na tom nemení ani to, že žalovaný vo formulári vyhradil osobitné miesto na podpis „dohody“ o poskytnutí služby (pri uzavretí ktorej odplata predstavuje viac ako trojnásobok

mesačnej splátky!, čím v podstate namiesto troch odložených splátok zaplatí splátok šesť). Táto dohoda je objektívne spôsobilá vyvolať hrubú nerovnováhu vo vzťahu medzi zmluvnými stranami, kde práve spotrebiteľ ako slabšia strana nemá možnosť sa brániť takýmto ustanoveniam (ktoré značnú nerovnováhu spôsobujú). Konanie žalovaného pri uzatváraní dohody o poskytnutí služby má navyše znaky nekalosti, čo nie je v súlade so zásadou dobrých mravov uplatňovanou v spoločnosti. V skutočnosti sa úver poskytol v nižšej výške, než aká bola uvedená v zmluve. To má aj ten význam, že úroková sadzba je netransparentná a zavádzajúca, keďže základom pre jej výpočet nie je nižšia (skutočná) výška úveru. (26) Zmluvné dojednanie v bode 8 tejto úverovej zmluvy nie je formulované tak, že ak spotrebiteľ skutočne chce odklad splátok, môže si ho aktivovať (prípadne vykonať úkon, ktorý by bolo možné považovať za súhlas s jej využívaním za poplatok), ale naopak tak, že za službu napriek tomu, že ju spotrebiteľ ešte nepotrebuje, zaplatí poplatok stanovený žalovaným. Hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach je nepochybná.

(28) ...Toto zmluvné dojednanie bolo žalobcovi ako spotrebiteľovi vnútené v texte formulára. Zmluvné podmienky musia byť pre spotrebiteľa vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, aby bolo spotrebiteľovi zrejmé, akú sumu si požičiava a koľko v podstate má zaplatiť na úroku, a bez toho aby v týchto zmluvách boli nejakým spôsobom zakomponované ďalšie vedľajšie zmluvné dojednania, ktoré cenu úveru navyšujú bez toho, aby o nich mal spotrebiteľ jasný prehľad pri podpise zmluvy. Preto súd posúdil túto zmluvnú podmienku za neprijateľnú.“. Zo všetkými uvedenými dôvodmi sa tunajší súd stotožňuje v podrobnostiach na ne odkazuje. Na doplnenie súd uvádza, že za neprijateľné a vyvolávajúce hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa považuje súd, ak spotrebiteľ musí zaplatiť za službu odkladu splátok už na začiatku vzniku záväzkového vzťahu pri uzatváraní zmluvy bez ohľadu na to, či predmetnú službu vôbec využije alebo nie, a to takým spôsobom, že veriteľ mu zníži výšku vyplácaného úveru o sumu tejto služby. K uvedenej dohode o poskytnutí služby rovnakého obsahu a významu ako neprijateľnej a z toho dôvodu neplatnej sa vyjadril okrem iného vo svojom rozhodnutí aj Krajský súd v Trenčíne /sp. zn. 4Co/8/2018 zo dňa 04.07.2018/, Krajský súd v Banskej Bystrici /sp. zn. 15Co/39/2016 zo dňa 24.02.2016/, Krajský súd v Trnave /sp. zn. 11Co/55/2016 zo dňa 28.09.2016/, Krajský súd v Prešove /sp. zn. 20Co/72/2017 zo dňa 26.10.2017/, Krajský súd v Prešove /sp. zn. 25Co/16/2017 zo dňa 24.10.2017/, Krajský súd v Prešove /sp. zn. 18Co/133/2018 zo dňa 17.12.2018/, Okresný súd Stará Ľubovňa /sp. zn. 1C/125/2013 zo dňa 09.01.2014/, Okresný súd Vranov nad Topľou /sp. zn. 7 Csp/10/2018 zo dňa 11.01.2019/. Neprijateľné podmienky sú v zmysle § 53 ods. 5 O.z. neplatné, preto súd vyhovel žalobe žalobcu v časti, v ktorej sa domáhal určenia, že zmluva o revolvingovom úvere je v tejto časti upravujúcej dohodu o poskytnutí služby neplatná. Z uvedeného zároveň vyplýva, že ak by sa RPMN vypočítala zo skutočne poskytnutých finančných prostriedkov, resp. ak by rozdiel medzi reálne poskytnutým plnením a schváleným plnením predstavoval vo vzorci na výpočet RPMN poplatok za službu spojenú s úverom, RPMN by bola iná. To isté pritom platí aj o úrokovej sadzbe, keďže základom pre jej výpočet nie je nižšia (skutočná) výška úveru. Súd pritom dáva do pozornosti tiež to, že v zmluve v bode 6. je uvedená RPMN výške 65,05 % a ročná úroková sadzba úveru vo výške 70,00 %, čo nie je možné, keďže RPMN predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom (§ 2 písm. i/ zákona o spotrebiteľských úveroch) a celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe (§ 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch). Z uvedeného je teda zrejmé, že RPMN nemôže byť nikdy nižšia ako úrok, ktorý tvorí iba časť RPMN. Navyše, pokiaľ ide o samotnú výšku úroku 70,00 % ročne, táto je už z povahy veci v rozpore s dobrými mravmi a neprijateľnou zmluvnou podmienkou. K neprimeranej výške úrokov a jej rozporu s dobrými mravmi sa vyjadril Najvyšší súd Slovenskej republiky napr. v rozsudku sp. zn. 5 Cdo 26/2011 zo dňa 26.04.2012, keď uviedol: „Pri dojednaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri

poskytovaní úverov alebo pôžičiek.“ V nadväznosti na uvedené súd poukazuje na to, že v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 20.07.2012 bola priemerná výška úrokovej sadzby pri nových spotrebiteľských úveroch poskytovaných bankami domácnostiam s dobou konečnej splatnosti od 1 do 5 rokov vo výške 12,90 % ročne (podľa bankovej úrokovej štatistiky uverejnenej Národnou bankou Slovenska na www.nbs.sk). Ročná úroková sadzba dohodnutá v zmluve o revolvingovom úvere zo dňa 20.07.2012 tak viac ako 5 násobne presahovala priemernú výšku úrokovej sadzby uplatňovanú v rovnakom čase bankami pri obdobných spotrebiteľských úveroch, čo možno podľa názoru súdu nepochybne považovať za odporujúce dobrým mravom (k tomu porov. napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/8/2018 zo dňa 04.07.2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/133/2018 zo dňa 17.12.2018, rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 7 Csp/10/2018 zo dňa 11.01.2019, rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 15C/83/2013 zo dňa 21.02.2014, rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2Csp/466/2017 zo dňa 20.09.2018 a mnoho ďalších, kde súdy v obdobnej veci rovnakého žalovaného považovali za odporujúcu dobrým mravom rovnakú výšku úrokovej sadzby). Okrem toho však súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu Skalica č.k. 2C/214/2014 <<http://merit.slv.cz/2C/214/2014>>-91 zo dňa 29.10.2015 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 2C/214/2014 <<http://merit.slv.cz/2C/214/2014>>-102 zo dňa 30.11.2015 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/55/2016 <<http://merit.slv.cz/11Co/55/2016>> zo dňa 28. 09. 2016, ktorým súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o revolvingovom úvere č. 8500019293 v bode 6/ tejto zmluvy : „Ročná úroková sadzba úveru v (%) : 70,01 “ je neplatná, zmluvná podmienka uvedená v zmluve o revolvingovom úvere č. 8500019293 v bode 6/ tejto zmluvy v znení : „RPMN za úver (%) : 65,96, “ je neplatná, zmluvná podmienka uvedená v zmluve o revolvingovom úvere č. 8500019293 v bode 8.1/ tejto zmluvy obsahujúca poplatok 367,49 eur za odklad max 3 splátok úveru, “ je neplatná, zmluvná podmienka uvedená v zmluve o revolvingovom úvere č. 8500019293 v bode 8.4/ veta prvá tejto zmluvy obsahujúca text : „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby,“ je neplatná, zmluvná podmienka uvedená v zmluve o revolvingovom úvere č. 8500019293 v bode 8.4/ veta druhá tejto zmluvy obsahujúca text: „Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty), a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti / Zmluvy,“ je neplatná. Z uvedeného je teda zrejmé, že úroková sadzba ako aj RPMN v takmer totožnej výške ako v posudzovanej veci už boli vyhlásené za neplatné z dôvodu ich neprijateľnosti (rovnako opätovne aj dohoda o poskytnutí služby s obdobným obsahom a významom), a preto platí to isté čo už súd uviedol vyššie v prípade dohody o poskytnutí služby. Zo všetkých uvedených dôvodov preto súd vyhovel žalobe žalobcu aj v tej časti, v ktorej sa domáhal určenia, že zmluva o revolvingovom úvere je v časti upravujúcej výšku ročnej úrokovej sadzby úveru a RPMN za úver neplatná.

15. Napokon, žalobca sa v konaní domáhal určenia, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8100045902 zo dňa 20.07.2012 je neplatná. V tejto časti súd žalobu zamietol, nakoľko takáto žaloba podľa aktuálneho znenia § 137 písm. d) C.s.p. nie je prípustná, keďže z osobitného predpisu nevyplýva, že by sa žalobca mohol domáhať určenia neplatnosti právnej skutočnosti, ktorou je (okrem iného aj) právny úkon, t.j. napadnutá Dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným. Na rozdiel od toho, z osobitného predpisu (§ 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z.) vyplýva, že žalobca ako spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru. Preto žaloba žalobcu vo zvyšnej časti žalovaných nárokov (výrok I. a II.), v ktorej sa domáhal uvedených nárokov, bola prípustná a súd ju prejednal. Preto bola tiež bez právneho významu námietka žalovaného o nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, keď v prípade žalôb podľa § 137 písm. d) C.s.p. sa naliehavý právny záujem neskúma (keďže prípustnosť tohto druhu žalôb vyplýva z osobitného predpisu).

16. Súd však v tejto súvislosti poukazuje na to, že nakoľko úver poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100045902 zo dňa 20.07.2012 vyhlásil súd za bezúročný a bez poplatkov, pričom podľa karty klienta žalovaný reálne vyplatil žalobcovi celkovú čiastku vo výške 1 277,05 eura (teda nie sumu 1 500 eur, ktorá bola uvedená v zmluve) a žalobca splatil celkom sumu 1 300,25 eura (ako to vyplýva zo zostatku zrážok - čl. 16 spisu v spojení so žiadosťou žalobcu o preúčtovanie zo dňa 14.09.2012 - čl. 18 spisu), je zrejmé, že celá istina úveru bola splatená a žalovaný nemá právo na žiadne ďalšie peňažné prostriedky od žalobcu. Z oznámenia o zrážkach zo mzdy zo dňa 05.04.2018 (čl.

20 spisu) však vyplýva, že dňa 05.04.2018 bolo žalobcovi oznámené jeho súčasným zamestnávateľom Univerzita Komenského v Bratislave, Pedagogická fakulta, so sídlom Račianska 59, 813 34 Bratislava, že bude realizovať zrážky zo mzdy v zmysle dohody o zrážkach zo mzdy predloženej žalovaným vo výške 85,15 eura. S poukazom na vyššie uvedené je však zrejmé, že ďalší výkon zrážok zo mzdy žalobcu je nedôvodný a jeho pokračovaním by sa žalovanému dostali peňažné prostriedky žalobcu, na ktoré nemá právo. Na zabezpečenie ochrany žalobcu preto súd nariadil neodkladné opatrenie a žalovanému uložil povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobcu vyplývajúceho z Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8100045902 a zároveň zamestnávateľovi žalobcu uložil povinnosť zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy žalobcu v prospech žalovaného na základe Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8100045902 (uznesením č.k. 40C/95/2018-24 zo dňa 11.06.2018). Keďže dôvody, pre ktoré poskytol žalobcovi ochranu neodkladným opatrením trvajú naďalej aj po rozhodnutí vo veci samej, súd s poukazom na § 335 ods. 3 C.s.p. ponechal neodkladné opatrenie v platnosti.

17. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 C.s.p. v spojení § 262 ods. 1 C.s.p.. Žalobca mal v konaní iba čiastočný úspech, a to v rozsahu 2/3 uplatneného nároku (žalobca si uplatnil žalobou 3 nároky, pričom úspešný bol len v dvoch), žalovaný mal potom úspech v rozsahu 1/3. Po odpočítaní úspechu žalovaného od úspechu žalobcu, súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 1/3. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).